

I. S. I. K.

Tekst: Kaisa Ling

Muusika: Kaisa Ling Thing

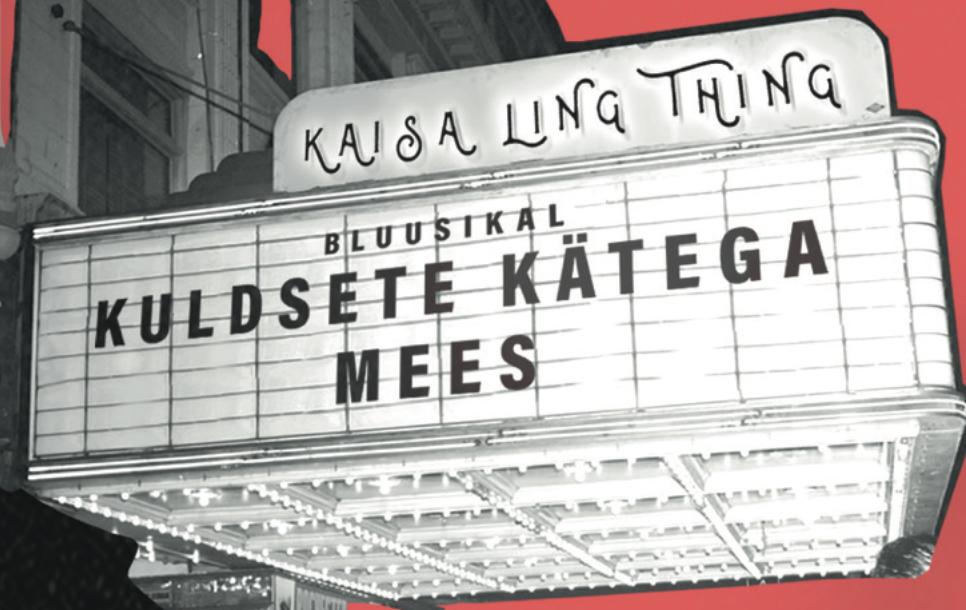
Kui ma olin alles omajagu väike inimloom,
üks tume memm siis rääkis mulle nii:
„Igast inimesest elu jooksul saada võib persoon,
parem veel, kui - individ!”

Juba ammu mulle julgust ei pea andma kleidiäär,
seisan individiks kasvanult te ees!
Olen leebelt öeldes hullumoodi kulda väärt,
Jumal olgu tänatud, et olen

Ma olen isik!
I. S. I. K.

Imposantne
Sensuell
Imearmas
Kuldaväärt

Ma olen isik!
I. S. I. K.

Kaisa Ling on
Deboora, direktor

Ott Kartau on
Taavet, tööotsija

Tekstid ja lavastus: **Kaisa Ling**
Laulutekstide mees(kaas)autor: **Aapo Ilves**
Toimetajad: **Maia Tammjärv, Eva Kübar**
Muusika: **Kaisa Ling Thing**

Tegelaskujud:

tööotsija Taavet: meesnäitleja **Ott Kartau**
proua Deboora, direktor: **Kaisa Ling**
bändiliider: meespianist **Rene Paul**
kontrabass: meesbassist **Argo Toomel**
löökpillid: meesrummar **Peep Kallas**

Lavakunstnik ja graafiline disainer: **Paula Pakk**
Grimmi- ja kostüümikunstnik: **Piret Kaljuste**
Helirežissöör: helimees **Henrik Veeäär**
Valguskunstnik: **Kadri Erlenheim**
Koreograaf: **Veronika Vallimäe**
Video režissöör: **Triin Siim**
Lavastuskonsultant: **Sebastian Talmar**, mees

Täname: **Barbi Pilvre** ja **Leelo Tungal**

Toetajad: TLÜ, ERR, Kopli Couture, Reserved, WROMD, Erlenheim.

Lavastus valmis TLÜ projekti "Soolise palgalõhe vähendamine" raames (vt <http://rege.tlu.ee>). Uuringu tellis ja uuringut rahastab Eesti Teadusagentuur Euroopa Regionaalarengu Fondist programmi RITA kaudu. Uuring valmib Sotsiaalministeeriumi eesmärkide elluviimiseks.

© Teet ja pojad 2021

Üks mees püüab saada hakkama naiste maailmas.

Mis juhtuks siis, kui filmides ja raamatutes oleks vaaseks peategelaseks hoopis meesterahvas, kes püüab saada hakkama toksilises matriarhaadis? Bluusikali „Kuldsete kätega mees“ tegevus toimub lähimineviku sarnases ümberpööratud paralleelreaalsuses, kus n-ö „naiste ametid“ on hämmastavalt kõrges hinnas. Tööd, mis müstilise naiselikkusega seostuvad, on popid, lapsed tahavad neid õppida ja unistavad ajast, mil nendestki saab ükskord poemüüja, sotsiaalteadlane, halastajaõde või kunstnik. See väljendub ka muidugi töötasudes, mis neil aladel on keskmisest suuremad.

Mehed-vennikesed on samal ajal näiteks pankurid, kaptenid, insenerid, sõjaväelased, iti- ja ärimehed, mis on erakordselt väheolulised ja -tasustatud ametid. See struktuurne ebavõrdsus tekitabki nähtuse, mida kutsutakse „sooliseks palgalõheks“. Meesteameteid, mistõttu ka töökohti neil aladel, väärtustatakse lihtsalt vähem ja neile makstakse seetõttu tihti ka vähem palka (olguigi et nende tööpäev on kaks tundi pikem!).

2019. aastal oli Eestis naistöötajate brutotunnitasu Eurostati andmetel meestöötajate palgast 21,7% madalam (Euroopa Liidu keskmine on 14%). Oluline osa soolisest palgalõhest on seletatav tööturu horisontaalse ja vertikaalse segregatsiooniga, kus naised ja mehed töötavad erinevates eluvaldkondades ja ametites, mida väärtustatakse palga- ga erinevalt ning mehed on organisatsioonides hierarhia kõrgematel astmetel. Senised analüüsid ei ole suutnud Eesti palgalõhet lõpuni selgitada, selle paljud tekkepõhjused on uuringu järgi tingitud pigem eelarvamustest ja traditsiooniliste soorollide negatiivsest mõjust tööturul. Tallinna Ülikooli, Tallinna Tehnikaülikooli ja Statistikaameti teadlased on palgalõhet uurinud „Soolise palgalõhe vähendamise“ projekti raames 2019. aastast alates ja suutnud selgitada umbes 40% ulatuses need hoiakud või juhtimisviisid, mis lõhet tekitavad ja ka taastoodavad.